

til at søge Byrden for en Deel væltet over paa Eftertiden, navnlig, da vi ikke gjøre det paa anden Maade, end at vi stedse have det i vor Magt, naar vore Gyner tillade det, at borttage en Deel af Byrden for Efterverdenen. Jeg vilde gaae lige den modsatte Vej af den, den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning) har antydet. Han meente nemlig, at der kunde være Anledning til ved denne Sags Behandling at skjelne mellem de to forffjellige Gjældsposter, hvortil der sigtes. Jeg troer nu for det Første, at der ikke engang er Anledning til at gjøre en saadan Adskillelse, og Finantsforslaget gjør heller ikke nogen Adskillelse; jeg troer, at Gjældens Oprindelse er en ganske ligegyldig Sag; vi have kun at spørge om Gjældens Bessaffenhed. Men, vil man endelig gjøre en Adskillelse, saa maa jeg tilstaae, at jeg troer, der er langt større Anledning til at gaae ind paa den af Regjeringen begjærede Bemyndigelse med Hensyn til den augustenborgske Gjæld end med Hensyn til den vestindiske. Der kan egentlig slet ikke siges at stiftes nogen Gjæld med Hensyn til de augustenborgske Forpligtelser; thi, naar man kjøber Godsfer, der vistnok kunne antages saa omtrent at kunne yde Baluta for den Gjæld, om hvis Betaling der nu er Spørgsmaal, saa kan det dog egentlig ikke siges, at man creerer en ny Statsgjæld. En Statsgjæld, som stiftes samtidigt med, at der erhverves Statsactiver, kan kun negentligt siges at være en Statsgjæld, og den kan egentlig ikke siges at vælte Forpligtelser over paa Fremtiden. Hvad der imod den vestindiske Erstatningsgjæld angaaer, da er det aabenbart en Statsgjæld; der er intet tilsvarende Activ, erhvervet; man er kommet til at opfylde en Forpligtelse, som man nu har erkjendt, at man havde imod de forrige Besiddere af Ufrie, og, skulde man endeligen gjøre nogen Distinction med Hensyn til de forffjellige Gjældsposter, der komme i Betragtning, saa vilde jeg snarere antage, at det blev en Distinction, der blev ganske modsat den, den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds har villet gjøre.

U. Sage: Jeg troer, at den ærede Finantsminister havde fuldkommen Ret i, at her ikke er Tale om Tillid. Det er over-

hovedet en Ting, som vi naturligvis meget sjelden høre Tale om, og maaskee endnu sjeldnere tænke paa. Jeg har læst et Sted, at Tillid er en Plante af langsom Væxt; jeg troer, at denne Plante har været plantet her med Held af vor allernaadigste Konge, men at den er røgtet saa slet af Urtegaardsmændene, at den er nærved at gaae ud.

Hvad angaaer de augustenborgske Godsfer, saa er det jo naturligvis en Sag, hvis Behandling jeg ganske vil overlade til det ærede Medlem for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning). Jeg troer, at han saavel som jeg ere noget uenige med den ærede Finantsminister om de Anskuelser, denne har om Statsgjæld og om den Baluta, man erhverver derimod; det er og bliver dog vistnok ligesuldt en Statsgjæld. Det forekommer mig noget urigtigt, at den ærede Finantsminister kunde opfatte mine Udtryk, som om jeg vilde have noget som helst Foretagende indrettet paa Statens Bekostning; jeg er maaskee En af de Sidste, der forlange, at der skal foretages Noget af Staten, og jeg har udtrykkelig bemærket, at alle saadanne Foretagender, som kunne henregnes til Negotte, fraraaer jeg paa det Bestemteste for Statens Regning. Jeg er imidlertid aldeles overbevist om, at det, Staten uden Skade for sig kan foretage for at befordre Omsætningen i Landet, det er det dens Pligt at gjøre, og der er Saameget at ønske her i den Henseende, at vi vel kunde vente, den Tid snart maatte komme, at vi fik nogle Anhydninger om, hvad Ministeriet i saa Henseende vil foretage; Nøden er temmelig stor. Det er allerede og fuldkommen rigtigt forklaret af det ærede Medlem for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning), at, naar jeg har talt om, at Penge reise frem og tilbage, saa har jeg naturligvis tænkt paa, at den ene Reise skete for Statens Regning, og den anden Reise for Privates Regning, idetmindste i Hovedsagen. Men jeg maa dog bede den ærede Finantsminister erindre, at det, der skeer for Statens Regning, det skeer ogsaa for Folkets Regning. Jeg troer, vi aldrig maae glemme, at Folket altid er tilstede, naar det gjælder om at skaffe Penge, og at det altid er Folkets Penge, hvorom der